

Brit, Mimmi, Aasta, Chris og Marit foran imponerende Piata Crauli.

TUR TIL Transilvania

Vi har vært på en del rideturer rundt i verden, men i Øst-Europa hadde ingen av oss vært før. Häst og Sport Resor i Sverige hadde en del turer og valget vårt falt på Romania. Litt på grunn av villdyrsprosjektet de har der. Området vi red i er et av de mest villdyrtette i Europa, spesielt på ulv, bjørn og gaupe...

Tekst: Aasta Storheill Foto: Privat

Vi møttes på Gardermoen en tidlig morgen i juni, meget spente alle sammen. Vi hadde en del nye deltagere med i år som ikke kjente hverandre, og det er jo alltid spennende å se om kjemien passer. Vi fløy med Lufthansa via München til Bucuresti. Alt var i rute og bagasjen sto allerede å ventet på oss da vi kom fram.

Vi hadde blitt anbefalt å veksle 1000 NOK til lokale LEI slik at vi hadde til lokalt bruk. Etter vekslingene følte vi

oss meget rike. Vi hadde alle blitt mangemillionærer. Jeg tror vi fikk i overkant av 3,5 mil. LEI. I begynnelsen litt vanskelig å akseptere at en sjokolade kostet 10000 lei! Men da vi tok bort 3 nuller og delte på 3 var det litt bedre.

Neste spennings moment var om noen var der å møte oss. Vi skulle tross alt langt opp i fjellene og inn i skogene. Men det var intet problem, for da vi kom sto der en hyggelig og

meget belært mann å ventet på oss. Turen til Zarnesti tok 3 timer og på veien fikk vi en flott innføring og informasjon om Romania, samt at vi lærte mye historie og geografi.

Debutgjester

Vi ankom Zarnesti og spenningen steg. Hvor skulle vi bo? Vi var de første gjestene overhodet for dette byrået. Vi visste at vi skulle til et nytt sted og ordet nytt har nå fått ny betydning. Vi

Chris og Mimmi plukker blomster i en fantastisk blomstereng.

ankom det som på utsiden så ut som en byggeplass, og tenkte: det er vel ikke her? Men det var det. De hadde jobbet på spreng for å få det ferdig til vi kom. Inne var det flott med fine soverom, de fleste med eget bad og flotte oppholdsrom. Vi kunne alle få egne rom om vi ville det.

Vi fikk så servert en nydelig middag av vår vert Costica. Costica er den mest service-innstilte personen jeg noen gang har møtt. Han snakket tysk så skoletysken var god å ha. Vi ble også introdusert for Dan som skulle være guiden vår hele uken. Han snakket perfekt engelsk og var som et levende leksikon.

Siden vi var første gjester fikk vi beskjed om å bare si fra om vi ønsket noe, så skulle Costica skaffe det på "fumf minuten". Det var nesten bokstavelig!! Vi ytret et lite ønske om øl og 5 min, senere hadde vi to kasser. Litt senere ytret vi et ønske om litt vin til middagen i morgen og 5 min. senere kom det lokal vin inn døren. Vi lurte på om vi kunne få noen plaststoler som vi kunne ha utenfor huset. Vi hørte banking og støy, og en stund senere hadde vi både terrasse og stoler.

Vi hadde lest i brosjyren at vi skulle ønskes velkommen med nasjonaldriken deres som het Palinka og bestod av 60% plommebrennevin. Minuttet

etter at vi hadde sagt at det var helt greit om vi slapp det, så sto Pallinkaen på bordet. Hvordan blir resten av turen?

Stella og Andrej

Costica sa han hadde snakket med de høyere makter og dagen opprant med sol og pent vær. Men det hadde regnet hver dag, så regntøy måtte med. Etter en god frokost trasket vi de 5 minuttene ned til hestene. Vi fikk forklart litt om hestene og så var det bare å velge. Marit ville ha en rolig hest og hun fikk Stella II. En lokal type. Nesten alle hopper i Romania heter Stella, mens hingster/vallaker heter Andrej. Brit tok den største hesten som var en araber. Chris og Mimmi fikk også hver sin araber, mens jeg valgte Andrej som var lokal. Det var et meget bra valg, skulle egentlig gjerne tatt ham med hjem.

Alle hestene var salet opp og vi dro av sted. To av hestene hadde med seg sine føll på 8 og 10 uker. Ikke rart disse hestene blir robuste. Turen begynte fint langs en skogsvei, men den endte brått og vi skulle opp en MEGET bratt bakke. Heldigvis gikk det bra. Vi er alle øvede ryttere.

Vi red gjennom et fantastisk landskap med en helt utolig utsikt. Vi møtte en masse løse dyr, hester, kuer,

sauer, geiter og hunder, alle i harmoni med hverandre og naturen.

Lunchen ble inntatt på en høyde og hestene gresset rundt oss med tøylene festet til forbeina slik kunne de spise uten at de stakk. Rumenernes utgave av heller. Vel hjemme i stallen var vi trøtte og veldig tørste. En øl hadde vært godt. Ett minutt tok det, og ankerpilsen var i boks...

Så var det bare å gjøre seg klar til middag. Men når 5 jenter skal dusje samtidig så skjer det noe med vanntrykket. Vi løp rundt etter strålen. Dette lærte vi av og dusjet på tur etter hvert. Før vi red ut hadde vi ytret et lite ønske om diverse varer, og alt sto linet opp på bordet da vi kom hjem. Servicen blir bare bedre og bedre og vi føler oss som dronninger og prinsesser. Om kvelden dukket det opp flere og flere folk som skulle hjelpe Costica. Ryktet om de 5 gale jentene fra Norge hadde nok spredt seg...

txt:Neste dag bød også på sol og varme men i følge de som ikke la seg først hadde det vært både vått og mye paparazi (lyn og torden) om natten. I dag skulle vi helt motsatt vei og vår hestekar som alltid var med, red en hingst og av en eller annen grunn leiet han med seg en brunstig hoppe med føll. Det gikk forbausende bra. Vi i Norge

Aasta fikk nærkontakt av første grad med en lokal ulv.

Frokost i det fri med nysgjerrige hester og guiden Dan.

har nok litt andre tanker om hingstehold. Her var de fleste hann-hester fremdeles hingster. Vi har litt å lære.

Turen tok oss igjennom den ene botaniske hagen etter den andre. Ordet blomstereng har fått en helt ny betydning. Her var ALT - fra prestekrager, arnica, ville orkideer, geranier og alt annet. Det skal vist nok være 7 ville orkideer i området. Det fantes også en del flora som bare vokser i Transylvania. Alt dette ble dyrket til dyrefôr. Ganske allsidig kost!

Som tidligere nevnt var det bare å ønske seg ting så kom de. Og etter noen timers ridning var vi jo tørste igjen. Tenk om vi red forbi en restaurant - og vips der var restauranten! Dan spanderte øl på oss alle, siden det var hans bursdag. Bursdagssangen ble sunget både på norsk og engelsk.

Videre red vi gjennom en canyon så trang at vi følte at veggene kom over oss. Helt utrolig, brukt mye til fjellklatring. Vår vert Costica var for øvrig rumensk mester i fjellklatring og hadde klatret disse loddrette overhengende klippene.

Vi red opp til en liten landsby som het Magura og lå langt oppe i fjellene. Her ble vi servert Polenta - maismel med saueost. Meget spesielt men greit å ha prøvd en av deres spesialiteter. Regningen på 7 mat og 7 øl kom på svimlende 150.000 Lei, eller 50 norske kroner.

På vei hjem ble turen etter vårt ønske lagt om Dans hjem. Vi trodde vi bare skulle hilse på familien hans, men i stedet ble hestene tjoret utenfor og vi ble bedt inn på kaffe/kaker/øl og mer palinka. Gjestfriheten er enorm.

Utenfor hadde alle sluser åpnet seg

og veien ble forvandlet til en elv. Men da vi kom ut skinte solen igjen. Vi begynte etter hvert å tro på Costica.

På turen tilbake til stallet hadde vi det veldig gøy der vi galopperte mellom jordene. Ankerpilsen sto klar, samt at vi også hadde fått bord og stoler. Vel i hus fikk vi servert nok ett fortreffelig måltid og ennå flere av Costicas venner kom innom. Brit foreslo at vi skulle sette skilt utenpå huset - Severdighet! Kan det nå bli bedre?

Ridefri dag

Kanskje bra for noen og enhver. Er man først i Transylvania må man jo se mer enn ørene på en hest. Dessuten kom jo Dracula herfra. Så vi dro til Bran og besøkte Draculas slott. Slottet var i sin tid en tollstasjon da veien til Brasov gikk gjennom et lite pass her. Etter rundtur hos Dracula dro vi til Brasov for å se på The Black Church og lære historien bak. Da vi kom ut derfra hadde alle himmelens sluser åpnet seg, og vi løp inn i første og beste restaurant hvor vi ble til lunch. På veien hjem dro vi innom den lokale turist shoppen, hvor nesten alle endte opp med ullgenser med ulv, bjørn eller gaupemotiv.

Etter nok ett fortreffelig måltid hos Costica dro vi på bjørnespaning langt inn i skogen den grønne. Dan hadde fortalt oss på forhånd at vi måtte være stille, men jeg tror ikke han helt trodde vi skulle klare det. Men da vi forlot bilen var siste ord sagt og det forble stille. Marit holdt på å få ett av sine helt spesielle latteranfallet, men klarte å avverge det. Og bra var det for like etter brakket de i buskene og Ole Brumm kom vandrende. En ca 2 år gammel

hannbjørn. Han var litt skeptisk til den døde grisen som var hengt opp, så han vandret videre. Vi hadde håpet å se en til, men før den samme Ole Brumm kom tilbake var det så mørkt at vi kun skimtet ham. Det var litt spesielt å gå ned igjen til bilen og vite at Brumm bare var 50 meter unna...

Den trettende...

For noen er 13 ett ulykkestall og det var vel litt det siden regnet høljert ned. Chris og Mimmi hadde ikke trodd de skulle trenge regnbukser så de lå i Norge! Men de fikk låne noen. Turen i dag tok oss i noen lunde sammen retning som sist, men vi fant noen flotte enger som vi galopperte over. I dag skulle vi besøke prosjektets tamme ulver. Hestene ble mer og mer urolige etter som vi nærmet oss. Ikke rart. Ulvene ble føret på hest. Utrolig å få klappe en ulv, dog gjennom gjerdet. Lunsjen ble igjen inntatt i blomsterengen med fjellet Piata Crauli i bakgrunnen. Vi fikk også sett ett kapell på veien ned fra fjellet. Chris og jeg plukket blomster på vei opp, og jeg tror vi fant 40 forskjellige markblomster.

Vi hadde hørt ankerpilsen rope en stund på veien hjem, men den ble vi snytt for. Vi fikk 20 minutter på oss til å dusje og skifte. Jeg tror ikke Dan hadde regnet med at vi skulle klare det heller... Han ble nok litt overrasket da vi sto rene og pene og klare til avgang før 20 minutter var gått.

I kveld skulle vi ut og spise, og ble tatt med til ett sted hvor vi ble servert en forrett jeg ikke vil vite hva inneholdt, og helstekt lam. Etterpå ble det underholdning av de lokale helter på gitar. Vi tok litt over syngingen selv et-

ter hvert også...

Jeg hadde lovet å ringe hjem men det var ingen mobildekning langt der inne i de grønne skoger. Så jeg prøvde å ringe i bilen på vei hjem. Det var litt vanskelig å høre min kjære for stemningen var høy. Dagens referat ble delvis skrevet på arabisk! Men nå kan det vel ikke bli bedre...

Den gang ei...

Vi skulle ut på overnattingstur i det fri, og var litt spente for det var ventet regn. Men undertegnede er fra Bergen, så litt regn skulle ikke stoppe oss. Kost og losji ble pakket og kjørt deler av veien, men måtte kjøres med hest og vogn helt opp. Turen tok oss på en vandring opp i de store høyder, helt opp i 1.600 m.o.h. hvor det vokste furuer så store som 5 etasjes hus. Utrolig. Vi fikk se en utsikt som overgikk det meste og følte at nå kan det vel ikke bli bedre. Men mer var i vente...

Vi fikk veldig varierende vær, og måtte støtt og stadig på/av med regntøy. Reserveplan hvis for mye regn var å sette fra oss hestene på veien og bli kjørt hjem. Men vi valgte å ta sjansen. Siste del av turen tok oss ned fra 1.600 m til ca 600 m og de 1000 meterne var nesten rett ned. Igjen var jeg glad jeg kunne ri. Og for å understreke det, så er ikke denne turen noe for nybegynnere.

Vel nede i dalen møtte vi Costica like ved en liten elv. Der sto han klar med 6 kalde pils. Etter 1000 m rett ned var den ølen den beste jeg noen gang har smakt. Vi trodde vi var framme, men vi skulle opp neste dalside også. Det som åpenbarte seg da vi kom opp kan ikke beskrives. Bildene lyver nesten også. Chris og jeg slang oss ned i engen. Jeg tror alle markblomstene som finnes og mange flere var der. Og om ikke det var nok fant vi masse markjordbær. En lokal gutt så at vi spiste markjordbær og etter at vi gikk for å spise ny grillet mat kom han med en dessert bolle med markjordbær. For noen flotte mennesker. Kaffe fra porselen var også en selvfølge, samt selvsagt Pallinka og hjemmelaget brandy. Teltene var allerede satt opp for oss. Hestene fikk mat og vann og ble bundet eller satt løs rundt teltduken.

Før Costica dro hjem spurte han om det var noe vi ønsket til frokosten dagen etter. Vi hadde alle våre små øn-

sker, mens Marits ønske var et klosett! Sang og musikk rundt bålet også i dag, samt litt underholdning i form av rode fra hestepasseren vår og motorcross fra Marit. De lokale guttene ble matte i øynene sine. Natten var full av stjerner og alt for fin til å legge seg inn i teltet, så Marit og jeg ble liggende under stjernene. Men egentlig følte vi at vi var oppi dem...

Mer porselen...

Morgenen kom og med den solen. Vi våknet av at hestene nesten snublet over oss. Etter en stund hørte vi crosssykkelen til Costica og vi syntes nok at det gikk litt tregt, men... Han hadde av alle ting et klosett med til Marit. Dette er en man som holder sitt ord!

Nydelig frokost i en setting med utsikt over halve Romania. Marit hadde i dag valgt å ikke ri på grunn av en dårlig rygg, og kjørte hjem med Costica. Vel, hun trodde hun skulle kjøre rett hjem, men ble i stedet kjørt rundt på det lokale marked, i banken og ellers der han kjente noen. Det er vel ikke hver dag han har en flott jente med flagrende lyst hår med på sykkelen.

Vi andre hadde nok en fantastisk ridetur hjem. Vi red på toppen av en egg og Besseggen ble nesten barne-mat. Nok en fin tur med utsikt over nesten alle stedene vi hadde ridd. Vel hjemme hadde vi invitert alle våre nye venner med familie, til videoframvisning fra turen. Veldig hyggelig. Disse utrolige menneskene har vært en ære å bli kjent med og vi kommer sent til å glemme dem.

Tung avskjed

Det var med tungt hjerte vi tok avskjed, og for å bruke Marits uttrykk så hadde flere enn en lekasje fra øynene!

Vi hadde planlagt en liten sightseeing i Bucuresti før flyet gikk, men bilen streiket delvis på veien tilbake så vi tok strake veien til flyplassen. Jeg er helt sikker på at jeg kan snakke for Brit, Marit, Chris, Mimmi og meg selv og si at det-

te var en tur helt uten sammenligning som kan anbefales på det varmeste for øvede ryttere. Turen kan bestilles igjennom Häst og Sport Resor som jeg for øvrig veldig gjerne anbefaler å bruke.

**DRAMMEN
HESTESPORTSENTER RIDELEIR**

Vi har rideleir hele sommeren 2003

Pris 3.300.- mandag til fredag
Pris 1.000 fredag til søndag

Stikkord i leiruken er

Ridning, trygghet, lek og sosial trivsel
Hjemmelaget mat

Aktiviteter med hest

Sprang, dressur, turridning og voltige, kjøring,
praktisk stallopplæring stell av hest, ledes av
erfaren instruktør

Andre aktiviteter

Grilling, bading, skattejakt, rebusløp og leker
Høytlesing og eventyr for de minste Fra 5 år
og oppover

Spesialkurs for øvede/konkurranseryttere.
For mer informasjon: Tlf. 32 88 80 70
Email info@drammenhest.com
Vi holder til i Drammen, Konnerud

"Trening av unghesten."

- Hva legger man vekt på i grunnarbeidet med unghesten?
- Når kan jeg starte og hvor mye kan jeg trene min unghest?
- Hva kjennetegner en god dressur eller spranghest.
- Hvordan forberede hesten til 4 års kvalitetsbedømmelse og 5og 6 år Breeders?

Seminar med
Andreas Helgstrand
førsteberider fra Blue Hors Danmark.

Visning av sesongens avlshingster under rytter.
Salgshester.

Sted: Stall-K, Kongsberg

OBS : NY DATO!!

Tid: Søndag 06 - 04- 03 kl 10.00

Pris: kr 250.- inkl. enkel lunch.

Påmelding til Stall-Ks kontor

Tlf: 32 724510 • Fax: 32 731214 • E-mail: stall-k@online.no